

Στα εκατό χρόνια από τη μεγάλη Οκτωβριανή Επανάσταση, με τη διπλή εμπειρία της νίκης και της ήττας των επαναστατικών κυμάτων του 20ου αιώνα, το **Νέο Αριστερό Ρεύμα για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση** ανοίγει τον διάλογο στην πορεία προς το **4ο Συνεδριό του**.

Συζητάμε για ένα πρόγραμμα **κομμουνιστικής εναλλακτικής στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό**. Για μια στρατηγικού τύπου απάντηση στην αντιδραστική, αντεργατική, πολεμική εκστρατεία του κεφαλαίου που επιδιώκει έτσι να υπερβεί τη δομική του κρίση. Η άνοδος ακροδεξιών και νεοφασιστικών δυνάμεων, η αντικομμουνιστική υστερία των αστικών δυνάμεων, η επικίνδυνη πολιτική Τραμπ, η αντιδραστική ανασυγκρότηση της ΕΕ, ο κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός, φωτίζουν με δραματικό τρόπο την αναγκαιότητα αυτή.

Διαρκείς και ελπιδοφόρες είναι οι **εργατικές και λαϊκές αντιστάσεις** και στη χώρα μας. Αναγκαία, ωστόσο, είναι η **συνένωση τους σε ένα ανώτερο, τακτικό, πολιτικό στόχο ανατροπής** των νέων κυμάτων εργατικής και νεολαιίστικης γενοκτονίας που προωθούν κυβέρνηση και ΕΕ μέχρι το 2060. Η ανατροπή της μνημονιακής επιδρομής, της πολεμικής απειλής και της επιτροπείας απαιτεί την ανατροπή της αστικής πολιτικής που, με όργανο τη συμμαχία **κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ-κεφαλαίου**, προωθεί την πιο βάρβαρη ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλισμού μετά τον Εμφύλιο.

Συζητάμε για την ανώτερη συγκρότηση της ευρύτερης πρωτοπορίας σε όλα τα επίπεδα (**κόμμα, μέτωπο, κίνημα**), αλλά πρώτα και κύρια στο **στρατηγικό πεδίο** — ενός **σύγχρονου προγράμματος και κόμματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης**. Με κέντρο τα καθολικά συμφέροντα της εργατικής τάξης στην εργασία αλλά και σε όλες τις σφαίρες της κοινωνικής ζωής που συγκροτούν την κοινωνική προσωπικότητα κάθε ανθρώπου.

Επιχειρούμε να υπερβούμε τα προγράμματα και τα κόμματα που έκαναν θεωρία την εγκατάλειψη της επανάστασης και του κομμουνισμού στο όνομα της «**τακτικής**». Που αρνούνται τον διεθνιστικό χαρακτήρα της κομμουνιστικής λύσης μέσω της «**εθνικοποίησης**» της πολιτικής τους, μετατρέποντας **την επαναστατική τακτική σε άθροισμα άτακτων κινήσεων, πολιτικαντισμό και, τελικά, υποταγή στην κοινοβουλευτική λογική και την αστική διαχείριση**.

Αλλά γι' αυτό απαιτούνται τομές σε όλα τα επίπεδα και όχι αναπαραγωγή της λογικής ΣΥΡΙΖΑ. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αποτελεί **κυβέρνηση αστική, επικίνδυνης κλιμάκωσης** των αντιδραστικών αντεργατικών αναδιαρθρώσεων (μνημονιακών και άλλων), εχθρική προς το λαό. Καμία σχέση δεν έχει με την Αριστερά. Είμαστε αισιόδοξοι και μπορούμε να τους ανατρέψουμε, αλλά όχι με μια από τα ίδια. Χρειάζεται βαθιά ρήξη με λογικές **διαταξικής αντιμνημονιακής ενότητας**, «**παραγωγικής ανασυγκρότησης πρώτα και μετά να κερδίσουν οι εργαζόμενοι**», «**πραγματικά αριστερής κυβέρνησης**» αλλά και με εκλογικά μέτωπα σωτηρίας, με το κίνημα και τον λαό στον καναπέ.

Το **Αντικαπιταλιστικό Εργατικό Μέτωπο**, με το πρόγραμμά του, υπηρετεί μια σύγχρονη ανατρεπτική απάντηση. Στο πολιτικό επίπεδο, με την οικοδόμηση του **πόλου της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς** καθώς και την αναβάθμιση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Δεν συγκροτούν νέα αριστερά τα αστικοδιαχειριστικά ή ρεφορμιστικά ρεύματα τύπου **Κόρμπιν, Σάντερς, Μελανσόν, Ποδέμος**, όπως δεν συγκροτούσε κάτι τέτοιο και ο ΣΥΡΙΖΑ πριν από το 2015. Για να υπάρξει νικηφόρος αντικαπιταλισμός, πρέπει να είναι βαθιά και με σύγχρονο τρόπο **κομμουνιστικός, διεθνιστικός και**

επαναστατικός.

Επιδιώκουμε την πολιτική συνεργασία της ANTAPΣΥΑ με τις **αντικαπιταλιστικές, αντιΕΕ, αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις** οι οποίες διαχωρίζονται από νεο-διαχειριστικές, νεο-συριζαϊκές λογικές. Σχεδιάζουμε την προώθηση αυτής της μετωπικής λογικής με ένα τολμηρό άνοιγμα στο διάσπαρτο δυναμικό που αποδεσμεύεται από τον ΣΥΡΙΖΑ και αναζητά τις βαθύτερες αιτίες της ενσωμάτωσής του στο αστικό μνημονιακό στρατόπεδο. Η πρόταση συνολικής πολιτικής συνεργασίας δεν μπορεί να απευθυνθεί, με βάση τις θέσεις τους, σε ΚΚΕ και ΛΑΕ, δυνάμεις με τις οποίες επιδιώκεται η **υπεραναγκαία και πολύτιμη κοινή δράση** μέσα στα σωματεία και τους μαζικούς φορείς.

Η Πρόταση για νέο πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης, αναδειχνει ως καθοριστική κινητήρια δύναμη την εργατική τάξη και τη δημιουργική δυνατότητα, μαζί με τους συμμάχους της, να οικοδομήσει τη νέα κομμουνιστική κοινωνία. Απευθύνεται στο υπαρκτό δυναμικό των συνειδητών δυνάμεων (εργατικών πρωτοποριών, οργανώσεων, ανένταχτων κομμουνιστών) που κατανοούν και «υπηρετούν» την κομμουνιστική αναγκαιότητα, δυνατότητα και τάση της εποχής. Που δεν «προσαρμόζονται» στην ηττημένη στρατηγική και τακτική του παραδοσιακού κομμουνιστικού κινήματος και του ανύπαρκτου σοσιαλισμού, όπως το ΚΚΕ, ούτε στις ευρω-διαχειριστικές ή μεταμοντέρνες αντιλήψεις, στο όνομα της επαφής με «πλατιές μάζες».

Φιλοδοξία μας είναι, μέσω μιας συλλογικής δημοκρατικής και ανοικτής διαδικασίας, να καταλήξει το Συνέδριό μας σε ένα μάχιμο πρόγραμμα για το «**ψωμί-δουλειά-ειρήνη-ελευθερία**» της εποχής μας, για την **αντικαπιταλιστική ανατροπή** της αντιδραστικής εκστρατείας του κεφαλαίου. Για τη συγκρότηση του επαναστατικού υποκειμένου με στόχο την επανάσταση. **Για μια νέα κομμουνιστική ελπίδα.**

Δημοσιεύθηκε στο [ΠΡΙΝ](#), 1.10.2017